

København, den 6. september 2012

Sagsnr. 2010 – 31/ SMO/JML
2. advokatkreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] klaget på vegne af [Klager 1] og [Klager 2] samt [Klager 3] og [Klager 4] over [indklagede].

Sagens tema:

Advokat [A], der var advokat for to par, som hver købte en grund med tilhørende byggeprojekter, har klaget over, at [indklagede], der var advokat for sælger, har tilsidesat god advokatskik ved at undlade at besvare hans, byrettens og fogedrettens henvendelser i forbindelse med den efterfølgende tvist om faktiske mangler.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 30. december 2009.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at [Klager 1] og [Klager 2] samt [Klager 3] og [Klager 4] i 2006 købte to grunde med tilhørende byggeprojekter af et ejendomsselskab, [Selskab X]. Begge par antog advokat [A] til at berigtige ejendomshandlen, og [Selskab X] var repræsenteret ved [indklagede].

Herefter opstod der en tvist om mangler ved de leverede huse, og advokat [A], som bistod både [Klager 1] og [Klager 2] samt [Klager 3] og [Klager 4] i tvisten mod [Selskab X], tilbageholdt 75.000 kr. i købesummen.

Primo 2008 fik [Klager 1] og [Klager 2] tilsagn fra deres forsikringsselskab til at gennemføre isoleret bevisoptagelse ved Retten i [bynavn].

Advokat [A] har oplyst, at han løbende fremsendte korrespondance til [indklagede] vedrørende begge sager, som ikke blev besvaret, herunder breve af 13. maj, 3. juni, 8. juni og 9. juni 2008.

I forbindelse med den isolerede bevisoptagelse var der skriftlig korrespondance, herunder fra advokat [A] på vegne af [Klager 1] og [Klager 2] samt [Klager 3] og [Klager 4] til [indklagede] og retten, ligesom retten undervejs rettede henvendelser til parterne om sagernes forløb.

Efter modtagelsen af skønserklæringen fra skønsmanden efter afholdt syn og skøn i sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2] fremsendte advokat [A] brev af 20. januar 2009 til [indklagede] med et forslag til forlig og anmodede om svar inden 14 dage.

I brev af 19. februar 2009 til [indklagede] meddelte advokat [A] bl.a., at hvis han ikke inden 10 dage modtog en tilbagemelding om forlig i sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2], ville [Selskab X] blive stævnet.

I brev af 24. marts 2009 til [indklagede] anførte advokat [A] i sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4] bl.a.:

”Der er modtaget meddelelse fra skønsmanden om, at der ikke er fastsat dato for syn og skøn, herunder besigtigelse af ejendommen, hvilket skyldes at De ikke reagerer på skønsmandens henvendelser.

[...] Såfremt De ikke reagerer, må De forvente, at der fremsendes meddelelse direkte til Deres klient.

Der er fortsat ikke sket betaling af det tilkendte omkostningsbeløb [...].

Sidst skal det nævnes, at Deres manglende medvirken til sagens fremme er i strid med god advokatskik. Derfor overvejer jeg at fremsende meddelelse til Advokatmyndighederne om den udviste adfærd, medmindre De straks reagerer på skønsmandens henvendelser.”

Ved stævning af 10. juni 2009 lagde advokat [A] på vegne af [Klager 1] og [Klager 2] sag an mod [Selskab X] ved Retten i [bynavn], vedrørende de påståede mangler og oplyste samtidig retten om, at [indklagede] tidligere i en tilsvarende sag havde undladt at reagere over for retten.

Retten i [bynavn] sendte ved brev af 17. juni 2009 kopi af stævningen til [indklagede] med oplysning om at fristen for indlevering af svarskrift var den 6. juli 2009. Det fremgår endvidere af brevet, at retten, såfremt [indklagede] ikke svarede, ville sende sagen til forkyndelse for sagsøgte.

I brev af 7. juli 2009 til [indklagede] udtrykte advokat [A] på ny utilfredshed med [indklagedes] manglende besvarelse på sine henvendelser.

I brev af 20. juli 2009 til advokat [A] oplyste retten, at [indklagedes] undladelse af at fremsende svarskrift i sagen ville medføre, at sagen ville blive sendt til forkyndelse direkte for [Selskab X].

I brev af 27. juli 2009 til [indklagede] anførte advokat [A] bl.a., at såfremt [indklagede] ikke ville medvirke til retssagens behandling, ville der blive indgivet meddelelse til advokatmyndighederne, og han opfordrede [indklagede] til ”straks” at meddele, såfremt han var udtrådt af sagen.

Ved brev af 29. juli 2009 meddelte retten advokat [A], at sagen var sendt til forkyndelse for [Selskab X], da [indklagede] ikke havde svaret.

I brev af 17. august 2009 til [indklagede] anførte advokat [A] bl.a.:

”Da De fortsat ikke har reageret på mine henvendelser og rettens meddelelse af 7. august 2009, har jeg i dag i overensstemmelse med den af retten fastsatte frist, sendt det supplerende syns- og skønstema til skønsmanden.

[...]

De skal samtidig hermed anmodes om at meddele, om De repræsenterer eller ikke repræsenterer selskabet. Reagerer De ikke på denne skrivelse, vil der for fremtiden blive fremsendt meddelelse til selskabet.”

Sideløbende med ovennævnte korrespondance pågik der ligeledes skriftlig korrespondance om syn og skøn, som knyttede sig til sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4], hvori advokat [A] gav udtryk for utilfredshed med, at [indklagede] hverken svarede på hans eller skønsmandens henvendelser samt rykkede for betaling for tilkendte kæremålsomkostninger på 1.500 kr., herunder breve af 7. juli, 27. juli, 28. juli, 17. august og 2. oktober 2009 til [indklagede].

I telefax af 9. november 2009 fremsendte [indklagede] svarskrift til retten i sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2] med påstand om afvisning af sagen, idet han gjorde gældende, at sagen var anlagt ved forkert værneting. Det fremgår bl.a. af svarskriftet:

”Den nedlagte påstand skyldes, at sagsøger har anlagt sagen ved forkert værneting. Sagsøgte har ikke værneting ved Retten i [bynavn] og har aldrig haft det.

*Sagsøgte er opmærksom på, at sagsøger i stævningens sagsfremstilling, nederst på side 1 forsøger at postulere et værneting for sagen i Retten ved [bynavn], idet de omtvistede mangler findes på en ejendom i [bynavn], men det ændrer intet ved, at sagsøgte naturligvis skal stævnes ved sit værneting. Det af sagsøger valgte værneting ikke anvendes, **dels** fordi sagen kun omhandler påståede mangler (og således fx ikke ejendomsretten til den pågældende ejendom) og **dels** fordi sagsøgte har et (andet) værneting i Danmark. [...]*

I brev af 3. december 2009 til [indklagede] oplyste advokat [A] bl.a. om modtagelsen af skønserklæring fra skønsmanden i sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4], og han anmodede [indklagede] om at fremsende en række oplysninger til besvarelse af et skønsspørgsmål. I samme anledning anmodede advokat [A] på ny [indklagede] om at fremsætte forslag til en forligsmæssig løsning af tvisten med en frist på 7 dage. Det fremgår ligeledes af brevet:

”[...]

De reagerede endvidere ikke på rettens henvendelser angående bemærkninger til udkast for de supplerende spørgsmål, hvorfor disse efterfølgende er godkendt.”

I løbet af december 2009 fremsendte retten og advokat [A] yderligere korrespondance vedrørende begge sager, hvori advokat [A] på ny gav udtryk for utilfredshed med [indklagede] manglende besvarelse af henvendelser.

Ved kendelse af 7. januar 2010 fandt Retten i [bynavn], at retten havde kompetence til at behandle sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2]. Kendelsen blev senere stadfæstet af [...] Landsret ved kendelse af 9. februar 2010.

Twisten om manglende betaling af de tilkendte kæremålsomkostninger i sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4] blev af advokat [A] indbragt for fogedretten i [bynavn], og i brev af 14. april 2010 til fogedretten anførte [indklagede] bl.a.:

”Jeg har modtaget advokat [A’s] telefax af d.d., hvor han nægter at trække fogedsagen tilbage, selvom fordringen er betalt.

Dette er ganske uacceptabelt. Hvis jeg ikke senest d.d. kl. 16,15 modtager skriftlige bekræftelse på, at fogedsagen er tilbagekaldt, vil jeg uden yderligere varsel indgive klage til de kollegiale myndigheder. [...]

Vedrørende sagen for [Klager 3] og [Klager 4] har advokat [A] fremlagt udskrift af retsbogen af 14. oktober 2011 fra fogedretten i Helsingør, hvoraf det fremgår, at [indklagede] ikke besvarede fogedrettens henvendelser.

Efter det oplyste, har advokat [A] efter klagens indgivelse til Advokatnævnet ligeledes på [Klager 3] og [Klager 4’s] vegne anlagt sag ved Retten i [bynavn] mod [Selskab X].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat [A] har påstået, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved at undlade at besvare advokat [A’s], byrettens og fogedrettens henvendelser under behandlingen af sagerne vedrørende [Klager 1] og [Klager 2] og [Klager 3] og [Klager 4], samt ved i forbindelse med behandlingen af nærværende klagesag og sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2] at have fremsat utilbørlige påstande om, at han i forbindelse med sin sagsbehandling skulle have lavet grove faglige fejl og have handlet i strid med god advokatskik.

Advokat [A] har til støtte herfor gjort gældende, at [indklagede] hverken reagerede på hans breve af 20. januar, 19. februar, 10. juni og 27. juli 2009 eller rettens brev af 17. juni 2009 i forbindelse med sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2].

Advokat [A] har endvidere gjort gældende, at [indklagede] heller ikke reagerede på hans eller fogedrettens henvendelser i forbindelse med sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4], herunder hans breve af 24. marts, 14. april, 8. juni, 7. juli, 28. juli, 17. august, 2. oktober, 3. december og 28. december 2009.

Advokat [A] har ligeledes gjort gældende, at [indklagede] i sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2] ikke over for ham forud for eller i forbindelse med udtagelse af stævning eller over for retten efter fremsendelse af brev af 17. juni 2009 oplyste, hvorvidt han stadig repræsenterede [Selskab X].

Advokat [A] har endvidere gjort gældende, at [indklagede] i sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4] ikke over for ham efter gennemførelse af isoleret bevisoptagelse reagerede på skrivelser eller meddelte, hvorvidt han repræsenterede [Selskab X].

Advokat [A] har ligeledes gjort gældende, at [indklagede] på intet tidspunkt har kontaktet ham med forslag om en forligsmæssig løsning.

Advokat [A] har endvidere i relation til sin påstand om, at [indklagede] har fremsat utilbørlige påstande om, at han i forbindelse med sin sagsbehandling skulle have lavet grove faglige fejl og have handlet i strid med god advokatskik gjort gældende, at [indklagede] i forbindelse med behandlingen af nærværende klagesag bl.a. har anført:

”idet klageren ikke opfyldte sine forpligtelser som berigtigende advokat”,

”elementær fejl og overtrædelse af god advokatskik”,

”ganske overflødige og meningsløse breve”,

”klager for enhver pris ønsker retssager”,

”dette er en eklatant faglig fejl”,

”som udmeldt af retten, fordi klageren ikke var tilfreds med skønsmanden i første sag, som vi ellers havde aftalt også skulle være skønsmand i den anden sag”,

”forsøge at få mig til at svare på flere meningsløse breve – og klager over mig, hvis jeg ikke gør det”, og

”klageren burde straffes for unødigt trætte”.

Advokat [A] har ligeledes gjort gældende, at [indklagede] i sit svarskrift af 9. november 2009 i retssagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2] beskyldte ham for at have handlet i strid med god advokatskik vedrørende sit valg af værneting.

Advokat [A] har endvidere gjort gældende, at [indklagede] i forbindelse med fogedretssagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4] ved Retten i [bynavn] ikke besvarede henvendelser fra fogedretten, og i sit brev af 14. april 2010 til fogedretten genfremsatte påstande om, at han har handlet i strid med god advokatskik samt truede med at indgive klage til Advokatnævnet.

Advokat [A] har ligeledes gjort gældende, at [indklagede] i forbindelse med fogedsagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4] ved Retten i [bynavn] hverken orienterede fogedretten eller advokat [A] om sin udtræden.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han ikke har besvaret advokat [A's] ofte ”overflødige og meningsløse breve,” der er udtryk for en ”trættekærlighed”.

[Indklagede] har ligeledes anført, at han aldrig har undladt at svare, hvor han skulle, men at der var adskillige situationer, hvor han ikke var forpligtet til at svare, samt at når der ikke foreligger nogen pligt til at svare, er der heller ikke tale om en overtrædelse af god advokatskik.

[Indklagede] har endvidere anført, at det var en klar fejl, at advokat [A] anlagde sag mod [Selskab X] ved Retten i [bynavn].

[Indklagede] har ligeledes anført, at en advokat aldrig har pligt til at modtage en stævning eller en tilsigelse til frafald af kald og varsel, og at dette kræver ”en mere eller mindre formel” fuldmagt fra klienten, som han ikke havde fået af [Selskab X], samt at det er udgangspunktet at forkyndelse sker direkte over for klienten, hvorfor han ikke havde pligt til at orientere advokat [A] om, at han ikke modtog tilsigelsen til frafald af kald og varsel.

[Indklagede] har endvidere anført, at han var i sin gode ret til at sidde en del af advokat [A's] breve overhørig og afvente rettens afgørelse med hensyn til værneting, samt at det er ganske normalt, at retten sender en stævning til en advokat, og meddeler, at hvis han ikke svarer inden for en bestemt frist, vil sagen overgå til forkyndelse.

[Indklagede] har endvidere anført, at han ikke var udtrådt af sagerne og ikke anså sig forpligtet til at fremsende meddelelse herom til advokat [A], medmindre der faktisk blev tale om udtræden.

[Indklagede] har ligeledes anført, at der ikke var mulighed for en forligsmæssig løsning, men at [Selskab X] havde fremsat tilbud om udbedring af de små mangler, og at dette blev afvist.

[Indklagede] har endvidere anført, at da sagen anlagt af [Klager 1] og [Klager 2] blev forkyndt for [Selskab X], indgav han svarskrift rettidigt.

[Indklagede] har ligeledes anført, at han ikke i sit svarskrift af 9. november 2009 har påstået, at advokat [A] har handlet i strid med god advokatskik, at han i sit brev af 14. april 2010 kun har advaret og ikke truet med at indklage advokat [A] til Advokatnævnet, samt at advokater bør have vide grænser for, hvordan de kan tillade sig at udtrykke sig i processkrifter.

[Indklagede] har endvidere anført, at han ikke har undladt at besvare fogedrettens henvendelser i fogedsagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4], at kærsmålsmkostningerne var betalt, og at han ikke var udtrådt af fogedsagen, samt at fogedsagen blev afvist ved et fogedretsmøde den 26. januar 2011, idet advokat [A] ikke mødte op.

[Indklagede] har ligeledes anført, at telefonsamtalen forud for fogedretsmødet, som nævnt i brev af 12. april 2012 fra fogedretten i [bynavn], ikke skyldtes, at han ikke havde reageret på fogedrettens henvendelser, men handlede om, at han ikke repræsenterede [Selskab X], og at forkyndelsen derfor skulle ske direkte over for selskabet.

[Indklagede] har slutteligt anført, at behandlingen af sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4] har været forsinket af, at den af retten udmeldte skønsmand har været længe om at fremkomme med sin skønserklæring, og at advokat [A] har bedt om udsættelse af hovedforhandlingen, samt at dette ikke kan bebrejdes ham.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokater, der repræsenterer en part i en retssag, har pligt til at medvirke til, at retssagen fremmes.

[Indklagedes] manglende besvarelse af henvendelser fra Retten i [bynavn] og fogedretten i [bynavn], herunder ved ikke inden for den af retten fastsatte frist at svare i sagen vedrørende [Klager 1] og [Klager 2], finder Advokatnævnet har haft en forhalende virkning på retssagens behandling, og at [indklagede] derved har tilsidesat god advokatskik.

Der eksisterer som udgangspunkt ikke en generel pligt for advokater at besvare enhver henvendelse fra en kollega. Advokatnævnet finder dog, at [indklagede], efter at advokat [A] på vegne af sine klienter havde anlagt sag mod [indklagedes] klient, ikke har haft en berettiget begrundelse til ikke at besvare advokat [A's] brev af 27. juli 2009, hvori han blev anmodet om at oplyse, hvorvidt han var udtrådt af sagen, idet han ikke tidligere havde besvaret henvendelser fra advokat [A], hvorved [indklagede] uden rimelig grund forsinkede retssagen.

Advokatnævnet finder ligeledes, at [indklagede] manglende besvarelse af advokat [A's] brev af 24. marts 2009 i sagen vedrørende [Klager 3] og [Klager 4], hvori han blev anmodet om at besvare skønsmandens henvendelser, således at der kunne blive afholdt syn og skøn, og brev af 17. august 2009, hvori han blev anmodet om at oplyse, om han repræsenterede [Selskab X], samt brev af 3. december 2009, hvori han bl.a. blev anmodet om at fremsende en række oplysninger til brug for skønstemaet, har besværliggjort og forsinket sagens behandling, og at [indklagede] ikke har haft en berettiget begrundelse til ikke at svare på disse henvendelser.

På baggrund af det anførte, finder Advokatnævnet, at [indklagede] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokatnævnet finder, at [indklagede] ikke ved sine udtalelser om advokat [A's] håndtering af sagen har tilsidesat god advokatskik, og nævnet finder det ligeledes ikke godtgjort, at [indklagede] i øvrigt har tilsidesat god advokatskik, hvorfor nævnet frifinder ham for de øvrige klagepunkter.

[Indklagede] blev af Advokatnævnet den 10. februar 2010 pålagt en bøde på 20.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik. Forholdet i nærværende sag er begået forud herfor, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

På denne baggrund og under hensyn til, at [indklagede] senest i 2008 tillige er tildelt en sanktion for tilsidesættelse af god advokatskik, pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en tillægsbøde på 10.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

[Indklagede] pålægges en bøde på 10.000 kr.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz